

Tisztelt Cím! Kedves Kollégák!

A fenti tárgyra vonatkozóan, mellékelten megküldöm észrevételeimet, és jobbító szándékú, elvi-, és konkrét javaslataimat, a kapcsolódó háttéranyagokkal, hazai és külföldi dokumentumokkal együtt, kérve annak figyelembe vételét a jelenlegi, és párhuzamosan futó tervezetek egymásközi koordinálása és véglegesítése során.

A tervezők, a döntéselőkészítők és a döntéshozók felelőssége igen nagy, tekintettel a **klímaváltozással** összefüggésben is, a világszerte **a víz-, az energia-, és az élelmiszer-biztonság** iránt egyre erősödő, **társadalmi-, gazdasági-, szociális-, környezet-, és természetvédelmi** igényekre, elvárásokra, és **Magyarország Kárpát-medencei, Duna-vízgyűjtő-menti elhelyezkedésével, domborzati-, és vízügyi adottságaival összefüggő lehetőségeinek** - nemzeti-, és nemzetgazdasági érdekből - lehetőség szerinti, mielőbbi hasznosíthatóságára.

Ami a **víz(készlet)gazdálkodással kapcsolatos problémakört** illeti, érdemes egy pillanatra megállni, és visszagondolni a **magyar vízügy-, vízgazdálkodás XVIII-XIX-XX. századi előzményeire**, és azokra a **magyar vízügyi szakemberekre, tudósokra**, akik megalapozták a magyar vízügy - napjainkban egyre gyakrabban hivatkozott - nemzetközi hírnevét, de akiknek munkásságát, kutatói-, tervezői-, kivitelezői-, üzemeltetői tapasztalatait az 1988/89/90. évi politikai rendszerváltozás és gazdasági szerkezetátalakítás óta - a nemzetközi gyakorlattól eltérően - Magyarországon, mintha "elfelejtettük" volna! (lásd: **Gabriel Jenčík**, szlovák dunai kormánybiztos búcsúbeszédének utolsó mondata, **Mosonyi Emil** ravatalánál, **2009.06.25-én, Budapesten**, a Nemzeti Sírkertben: **"Itt a ravatalod előtt kívánjuk megköszönni – nagyra becsült Mosonyi professzor – bölcsességedet, széleskörű tudásodra alapozott tárgyilagosságodat, amelyet mindig megőriztél. Biztosítunk, hogy elgondolásaidat magunkévá tesszük, és törekszünk megvalósításukra. Nagy kár, hogy szakmai javaslataidat világszerte megfogadták, csak a magyar hatóságok utasították el azokat. Emlékedet örökre megőrizzük!"**)

Ennek bekövetkeztében jelentős szerepet játszottak és még játszanak sajnos ma is a **"civil"-nek** álcázott, **radikális - minden ésszerű fejlesztést megakadályozni akaró - "Zöld-mozgalmak"** képviselői, akiknek egy része már - a természet-, és a környezetvédelem zászlaja mögé bújva - az európai és a hazai parlamenti pártok soraiban, a közigazgatásban, az állami, és az önkormányzati igazgatás-rendszerébe beépülve, a **média egy részének aktív segítségével** fejtheti ki, következmények, és felelősségre vonás nélkül - "áldásos" tevékenységét. (Lásd: **Bős-Nagymarosi Vízlépcső-rendszerrel kapcsolatos Hágai-per, Szigetköz vízpótlása és az eredményes országos népi kezdeményezés, a Paksi Atomerőmű bővítése, Csongrádi Vízlépcső, Duna-Tisza csatorna, Novo Virjei Vízlépcső, stb. ellen. Emlékeztetőül:**

<https://www.youtube.com/watch?v=8hwGUxsB800> 3:54 Feltöltés: 2008. jan. 20. Részletek Paulus Alajos: „Megérett az idő a döntésre” c. filmjéből. **Vargha János – Hajósy Adrienne: A „C” változat nem fog megépülni! (?)** 1992. évi felvételek, és a valóság! Tájékoztatásul megemlítem, hogy ilyen előzmények után, Hajósy Adrienne az MTA "Szigetközi Munkacsoportjának" titkára, és jelenleg is az Országos Vízgazdálkodási Tanács / OVT felkért szakértője! (?)

Ezzel szemben, az időközben elhunyt Mosonyi Emil professzor véleménye:

<https://www.youtube.com/watch?v=ywatmmbFuLI> 4:00 Feltöltés: 2008. jan. 25. Részlet Paulus Alajos, Balázs Béla díjas filmrendező, „Megérett az idő a döntésre” c. dokumentum filmjéből. Dr. Mosonyi Emil professzor véleménye.)

Magyar vízügyi szakemberek napjainkban - amióta a "Vízügy" kikerült a FVM környezetügyért is felelős (?) államtitkárának "kézi-vezérléses" irányítása alól, és részbeni önállóságát visszanyerve, a Belügyminisztérium / BM felügyelete alá került - a médiában, a sajtó hasábjain is, azt állítják, hogy "a magyar vízügy 50 éves lemaradásban van", és ennek fokozatos felszámolása érdekében az elmúlt években, szép csendben, megtették az első lépéseket!" (lásd: "Duna Projekt", ill. a 2015.07.01. Magyar Nemzet. Velkei Tamás interjújában Láng István, Váradi József, Hoffmann Imre, Somlyódi Balázs.)

A "radikális zöldek" már ezekre az első pozitív lépésekre is agresszíven, hisztérikusan reagáltak, a médiában, a különböző fórumokon, konferenciákon azonnal támadást indítottak - többek között - a "Nemzeti Vízstratégia / Kvassay Jenő Terv - KJT-2015." tervezete, a Paksi Atomerőmű tervezett bővítése ellen, stb.!

Itt az ideje, hogy visszatérjünk a fent hivatkozott, történelmi "gyökereinkhez", ne hagyjuk magunkat eltántorítani a tényleges nemzeti-, nemzetgazdasági érdekeink képviselésétől, hívjuk ehhez segítségül a gr. Széchenyi István által alapított Magyar Tudományos Akadémia, a Budapesti Műszaki-Gazdasági Egyetem - hazáért tenni akaró - elhunyt és élő tagjait, képviselőit. (Ezek közül a hazájából politikai okok miatt elűldözött, akadémiai tagságától, egyetemi katedrájától is megfosztott, dr. Mosonyi Emil akadémikus, a vízepítés nemzetközi hírű professzora egész életművét, munkásságát, és kiindulásként, az Európában első, 1954. évi Országos Vízgazdálkodási Kerettervet / I. OVK-t, ill. a közelmúltban elhunyt, dr. Büki Gergely professzor "A megújuló energiák hasznosítása" c., az MTA-KSP sorozatban megjelent, Lovas Rezsővel közösen szerkesztett könyvének a vízenergia-hasznosításra vonatkozó részeit, stb.emelném ki, a tervezetekben hivatkozott, ugyancsak a MTA-KSP sorozatban megjelent, dr. Somlyódi László: "Magyarország vízgazdálkodása: helyzetkép és stratégiai feladatok" c. könyvében foglaltakon kívül. Ezúton is köszönetet mondok Somlyódi professzor úrnak, az MTA sajtótájékoztatóján, a Tőle kapott "tisztelet-példányért"! Csodálkoztam is azon, hogy a könyv megjelenése után nem kapott ugyan olyan támadást a "radikális ál-zöldek"-től, mint amelyet Büki professzorék könyve kapott a megjelenése után Lányi Andrástól, Pálincás József-nek, az MTA akkori elnökének írt, minősíthetetlen "nyílt levél" formájában!)

A fenti előzmények alapján, a jelenleg folyó tervezési munkák keretében az alábbiak megvalósítását tartom a legfontosabbnak:

- a "Nemzeti Vízstratégia / KJT-2015." - mint főanyag - véglegesítése során - a korábbi "ágazati" szemlélet helyett - az ágazatok feletti "össz-nemzeti" jelleg és szemlélet érvényesülését (lásd: ezzel szemben a tervezetben a "vízügyi szakpolitikai stratégia" szerepel!?)

- az összes többi dokumentum-tervezet (EU-VKI, JVP, VGT-2, ÁKKT-1, SKV, EUDRS, EU-TEN-T 18. sz., a Tisza-völgy árvízvédelme, a Duna-Tisza-közi Homokhátság vízpótlása, stb.) véglegesítését a fenti dokumentum - egymást kiegészítő - részdokumentumaként, a KJT-vel összhangban, és az egyes részanyagok közötti összhang megteremtését. (Ezekre vonatkozóan korábban, témánként, külön-külön is megtettük szóbeli, és írásbeli észrevételeinket!)

Végezetül ismételten javaslom, a sokszor emlegetett, és szükségesnek tartott szemlélet-, és paradigmaváltás keretében:

- az integrált távlati- (hosszú-, közép-, rövid-távú), ágazati-, területi-, hálózati-, intézményi tervezés

- a komplex fejlesztés és finanszírozás (EU+hazai társfinanszírozás), valamint

- a többcélú hasznosítás

gyakorlatának mielőbbi, hazai bevezetését.

Zárszóként érdemes felidézni Dr. Mosonyi Emilnek "a környezetvédők felelősségéről", a Mérnök Újság 2005. decemberi számában írt cikkéből néhány sort:

„...Egyes úgynevezett hivatásos környezetvédők elképesztő trükkjeikkel már eddig is [többször] félrevezették a nyilvánosságot. Kedvelt eszközük a félelemkeltés, hogy a gazdasági és szociális előrehaladással szemben megalapozatlan támadásokat tegyenek hitelessé a jóhiszemű polgárok között.

...egy környezetbarát projekt megzavarásának súlyos gazdasági, szociális és ökológiai következményei csak több év vagy évtized múltán jelentkeznek, amikor a populista támadó már nyugdíjas, vagy talán nem is él. Következésképpen, amikor a hibás döntés nyilvánvalóvá válik, a „hivatott környezetvédőt” már nem lehet felelősségre vonni.”

(a fenti sorok igazságának alátámasztására mellékelem a WWF vezetőinek (dr. Sylvén Magnus, dr. Claude Martin) 1994.06.14-i, elnézést kérő levelét, dr. Igor Mucha professzornak, Bösi Vízlépcső környezeti tanulmánya kapcsán, a WWF-Ausztria szégyenletes szerepével kapcsolatban, valamint dr. Szatmáry Zoltán, a BME egyetemi tanárának 2006.10.05-i, nyílt levelét a budapesti Közép-Európai Egyetem / CEU rektorának, Illés Zoltán elfogadhatatlan viselkedése, média-szereplései, súlyos szakmai tévedései, stb. kapcsán kifejtett, a laikus közvéleményt félrevezető, a szakértők jogos felháborodását kiváltó, káros tevékenysége miatt.)

Abban a reményben, hogy észrevételeim, javaslataim megértésre találnak Mindannyiunk érdekében, kellemes hétvégét kíván,

Baráti üdvözléssel:

--

Péteri László
aranydiplomás építészmérnök, egyetemi tanársegéd,
Országos Idegenforgalmi Hivatal / OIH v. főmérnöke,
ny. min. vezető főtanácsos, belkereskedelmi-
idegenforgalmi szakértő